

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/316/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

208/2014. (IX. 18.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹, 2014. április 24-én előterjesztett **panaszát** a 2014. szeptember 18-án megtartott zárt ülésén meghozott döntése alapján

elutasítja.

A Testület felhívása ellenére a panaszos nem nyilatkozott határidőben arról, hogy kéri a Testület eljárását.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A Központi Nyomozó Főügyészség Osztálya 2014. május 15-én küldte meg a Testületnek a panaszos által tett feljelentésről készült jegyzőkönyvet, tekintettel arra, hogy az tartalma szerint a panaszossal szemben 2014. április 20-án foganatosított rendőri intézkedéssel szemben előterjesztett panasznak minősül.

I.

A panaszos elmondta, hogy 2014. április 20-án reggel 5 órától 14 óra 50 percig volt szolgálaton a járaton. A sérelmezett rendőri intézkedés ezen a napon történt, a pályudvaron, a vonatindulást megelőzően, mintegy 20 perccel korábban, azaz 10 óra 50 perc körül.

A panaszos feladatai közé tartozik, hogy végigmenjen a szerelvényen a vonatindulást megelőzően és a vasúttársaság által biztosított szórólapot, utaskísérő lapot az utasok között

¹ Az Rtv. 93A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

szétossza. Ez a gyakorlatban úgy történik, hogy a fenti szórólapokat az asztalra teszi le. Amikor a panaszos a feladatát ellátta, a vontra már majdnem minden utas felszállt. Amikor befejezte a feladatát, akkor a szerelvény végéhez ment abból a célból, hogy az utasokat tájékoztassa, pl. arról, hogy hol kell a vonaton helyet foglalniuk. Miközben ezt a feladatot ellátta, odament hozzá egy sárga mellényes hordár, akit személyesen ugyan nem ismer, de tudja, kiről van szó, tudja, hogy a pályaudvaron lát el szolgálatot.

Amikor a hordár odament hozzá, közölte vele, hogy a vonaton utazni kívánó egyik utast kirabolták. Azt is mondta, hogy az utas elmondása szerint egy sárga mellényes, magas, egyenruhás férfi volt. Figyelemmel arra, hogy a vonaton a panaszos volt a kalauz, így ő felelősséggel tartozik az utasokért, valamint a vonaton történetekért, ezért a panaszos ezt követően odament az utashoz, akit a hordár elmondása szerint kiraboltak.

Az utas a szerelvény közepénél a kocsi végében ült egy négyes asztalnál. Amikor a panaszos odaért hozzá, azt tapasztalta, hogy a hölgy nincs egyedül, vele szemben és az oldalán is ült egy-egy utas, továbbá két rendőr állt az utasok mellett. Ekkor éppen a hölgy adatait vették fel.

Amikor odaért a panaszos, hallotta, hogy a hölgy nem magyarul, hanem angolul beszél. A panaszos és a rendőrök sem beszéltek angolul, ezért az egyik hölgy utas fordított, de a panaszos azt tapasztalta, hogy ez a hölgy nem beszélt tökéletesen angolul. A panaszos elmondta egyébként, hogy nem tudja a rendőrök hogyan kerültek a helyszínre, hiszen ő nem hívta őket, és nem tudja, ki hívhatta ki őket.

Amikor a panaszos odaért, a hölgy angolul azt mondta a fejével a panaszos felé biccentve, hogy ezt akár ő is tehetné volna, mert a hölgy látta, hogy a panaszos a vonaton volt. Mint, ahogy a panaszos mondta nem ért angolul, így ezt ő onnan tudja, hogy ezt fordította a rendőrnek a „tolmács” hölgy. A panaszos határozottan emlékszik, hogy a nő feltételes módban fordította le a mondatot, így a sértett nem állította egyértelműen, hogy ő lenne az elkövető. Ehhez képest az intézkedő rendőrök egyike felé fordult, és elkérte a személyi igazolványát valamint a lakcímkártyáját az utasok előtt. Ezt követően közölte vele, hogy menjenek egy WC-be, vagy egy olyan helyre, ahol meg tudja őt motozni.

A panaszossal szemben ekkor két rendőr intézkedett. Az egyikük (B. R. rendőr) elkérte a panaszos iratait és felszólította a motozásra, a másik pedig egy hölgy, de róla nem tud semmit a panaszos, ő az egész esemény során egyetlen szót sem szólt, nem csinál semmit, csak figyelte az eseményeket.

Amikor a rendőr közölte a panaszossal, hogy meg akarja őt motozni, a panaszos ennek nem tett eleget, ehelyett odaadta neki a zakóját, valamint a jegyvizsgáló táskáját azzal a kijelentéssel, hogy nézze át nyugodtan. A rendőr átnézte a panaszos dolgait, de nem talált semmit nála, és ezt követően visszaadott mindent neki. Egyébként a rendőr azt, hogy nem engedte a panaszos, hogy megmotozza szó nélkül tudomásul vette.

A panaszos elmondta, hogy neki úgy tűnt, hogy a rendőr elég fiatal volt, és némileg tapasztalatlanak bizonyult. Az volt a panaszos érzése, hogy zavart volt, nem igazán tudta, hogy mit csináljon ebben a helyzetben. A panaszos úgy érezte, hogy önmagában azonkívül, hogy a helyzetből adódóan őt gyakorlatilag a rendőr gyanúsítottként kezelte, az is megalázó volt, hogy felemelte a hangját, így valamennyi utas hallhatta, hogy mi történik vele.

A panaszos emlékezete szerint három alkalommal nevezte őt a rendőr kifejezetten gyanúsítottnak, ezek közül az egyik eset az volt, amikor a telefonban mondta azt valakinek, hogy a kalauz a gyanúsított. A panaszos elmondta, hogy ez a jelző az előbb említett kocsiban hangzott el, ahol kb. 60-70 ember tartózkodott. Egyértelműen mindenki azt figyelte, hogy mi történik a kocsiban. A panaszos biztos benne, hogy ezek az emberek hallották, amikor a rendőr őt többször gyanúsítottnak nevezi. Egyértelmű volt mindenki számára, hogy a panaszos a kalauz – akiről a telefonban beszélt –, hiszen a vonaton ő volt az egyedüli kalauz. A panaszos biztos abban, hogy az utasok tudták, hogy a rendőr őt gyanúsítja a bűncselekmény elkövetésével.

A rendőr olyan volt, mintha nem tudta volna, hogy mit csináljon ebben a helyzetben, amit szerinte az is bizonyít, hogy ezt követően telefonon beszélt valakivel, akitől tanácsot kért és azt is mondta, hogy a panaszos a gyanúsított.

Miután a rendőr átvizsgálta a neki átadott kabátot, valamint a táskát, a panaszos leszállt a kocsiról és folytatta tovább az utasok tájékoztatást. A rendőrök ezután visszamentek a sértetthez és ott folytatták az eljárást tovább.

A vonaton a panaszossal szolgálatot teljesítő W. E., a vonat indulását megelőző mintegy 5 perccel korábban érkezett a helyszínre és odament az intézkedő járőrökhöz. Ő egyébként tud angolul, így a sértett utassal személyesen is tudott beszélni. Az utas egyébként a vonatról nem volt hajlandó leszállni, hogy megtegye a feljelentését, ezért a vonat 5 percet késett. W. E. elmondta a panaszosnak (miután beszélt a sértett utassal), hogy már a vonaton ült, amikor leesett egy papírja, amiért lehajolt kb. 20 másodpercre, és amikor felnézett hiányzott valamije. Az egyébként nem derült ki, hogy mit loptak el tőle. Ebből az egészből a vele utazó másik két utas sem látott semmit. A hölgy továbbra is kitartott azon nyilatkozata mellett, hogy nem látott semmit, csak azt, hogy egy sárga mellényes egyenruhás férfi volt, aki a kalauz, vagyis a panaszos is lehetett, aki egyébként elmondta, hogy a szolgálatának ellátása során nincsen sárga mellénye, így akkor sem viselt azt.

A panaszos véleménye szerint az intézkedő rendőr, az intézkedése során vele szemben megalázó módon viselkedett, gyanúsítottként kezelte őt az utasok előtt, és tényként fogadta el a sértett által egyébként feltételes módon előadottakat. A panaszost ez kifejezetten azért háborítja fel, mert az egész az utasok előtt történt, és attól tart, hogy ez akár az állásába is kerülhet, holott 28 éve a vasútnál dolgozik.

II.

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. §-ának (1) bekezdése szerint az, akinek a IV-V. Fejezetben – a 46/A-46/C. § kivételével –, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette, választása szerint

- a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy
- b) kérheti, hogy – amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá – panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kilététől függően
 - ba) az országos rendőrfőkapitány,
 - bb) a belső bűnmegelőzési és bűnfelderítési feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy
 - bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója bírálja el.

Az idézett rendelkezés szerint a Testület eljárását – akár személyesen, akár képviselő útján – csak az kezdeményezheti, akit a rendőri intézkedés érintett, ezért a Testületnek vizsgálnia kell, hogy a panasz az arra jogosulttól származik-e.

Ennek érdekében – a Testület Ügyrendjének 7. § (2) bekezdés b) pontja alapján – az elektronikus úton benyújtott panaszok esetén a titkárság felhívja a panaszost, hogy panaszát postai úton, aláírásával erősítse meg, így kifejezze azt, hogy kívánja ügyében a Testület eljárását.

Jelen ügyben a Testület 2014. május 22-én kelt levélében felhívta a panaszos figyelmét, hogy a Testület vizsgálatát csak abban az esetben kezdheti meg, ha ő külön, írásban – aláírásával megerősítve – is kéri ügyének elbírálását, így egyrészt nyilatkozattételre hívta fel a panaszost, hogy kívánja-e a Testület eljárásnak a lefolytatását, másrészt pedig amennyiben igen, úgy erről aláírásával megerősítetten nyilatkozzon.

A panaszos a Testület által megadott 15 napos határidőn belül nem terjesztett elő nyilatkozatot.

Tekintettel arra, hogy a panaszos a Testület külön felhívása ellenére nem kérte a Testület eljárását, nem bocsátott a Testület rendelkezésére aláírásával megerősített nyilatkozatot, így a panasz nem felel meg az Rtv-ben és a Testület Ügyrendjében meghatározott feltételeknek.

III.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése, valamint az Ügyrendje fentebb idézett szakasza alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2014. szeptember 18.

Dr. Lukács Tamás
elnök, előadó testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag